

ה"ט 2634/01/18 - אירה בל נגד מיכאלה זילברמן

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 2634-01-18 בל נ' זילברמן
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת עידית וינברגר
המבקשת אירה בל
נגד
המשיבה מיכאלה זילברמן
החלטה

1. לפני בקשה למתן צו נגד המשיבה, על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת תשס"ב - 2001 (להלן: "החוק").

בתצהיר התומך בבקשתה, טענה המבקשת כי המשיבה ובתה הגיעו אל סלון היופי בו היא עובדת, ותקפו אותה עד שנזקקה לטיפול רפואי. המבקשת הצהירה כי היא חוששת מהמשיבה משום שאינה צפויה ומניפולטיבית, וכי במשטרה יעצו לה להגיש בקשה זו.

בתאריך 1.1.18 ניתן צו במעמד צד אחד ונקבע דיון במעמד הצדדים.

2. לקראת הדיון, הגישה המשיבה תצהיר מטעמה ותצהיר מטעם בתה, ספיר זילברמן. מתצהיריהן עולה, כי המשיבה הינה עורכת דין, וכי במסגרת הליך משפטי שמתנהל בינה לבין המבקשת נדרשה לבצע מסירה אישית של כתב טענות למבקשת, לאחר שכל הניסיונות להמציא לה אותו באמצעות הדואר לא צלחו. לטענתן, הגיעו ביום המדובר אל סלון היופי בו עובדת המבקשת, רק על מנת למסור לה מעטפה ובה כתב בית דין. מאחר שצפו כי תסרב לקבל את המעטפה, צילמו בטלפון הנייד את המפגש עם המבקשת. לטענת המשיבה ובתה, לא תקפו את המבקשת, ודווקא היא זו שתקפה אותן, ודחפה אותן בכח אל מחוץ למקום.

המשיבה ובתה נחקרו קצרות על תצהיריהן, אך לא עלה בידי המבקשת לסתור את טענותיהן.

3. המשיבה הציגה באולם בית המשפט את הסרטון שצילמה בתה במועד האירוע הנטען.

לאחר שצפיתי בסרטון, לא מצאתי בו כל ראייה לכך שהמשיבה או בתה נקטו באלימות כלפי המבקשת.

4. המבקשת והעדויות מטעמה, חזרו על הנטען בבקשה, וטענו כי בתה של המשיבה הכתה את המבקשת ואת ליליה אידלצ'יק, בעלת המספרה. עם זאת, צפייה בסרטון מלמדת כי לא היתה כל תקיפה כאמור.

המבקשת והעדה מטעמה, נחקרו בנושא והתבקשו להסביר, מדוע לא רואים את התקיפה הנטענת מצד המשיבה,

בסרטון שהוצג. לטענתו, הסרטון נערך על ידי המשיבה, על מנת שיתאים למטרותיה.

עוד העידה העדה ליליה, כי כאשר בתה של המשיבה צעקה "היא גומרת לי את השיער" היא התכוונה לכך שאמה, המשיבה עצמה, משכה בשערה. טענה זו בלתי מתקבלת על הדעת, לאור הנסיבות הברורות כפי שהן עולות מהסרטון, ומעדויות המשיבה ובתה, ואני דוחה אותה.

5. אני מקבלת את הטענה כי הסרטון נערך על ידי המשיבה, כלומר כי הוסרו ממנו קטעים. צפיתי בסרטון מספר פעמים, ומצפיה בו ניתן להתרשם כי קיים רצף צילום שלא נקטע. הדבר נלמד בבירור מהסרטון, משום שבתה של המשיבה ליוותה את הצילום בדיבורה, לכל אורכו, וניתן לשמוע כי רצף דיבורה לא נקטע.

בסרטון ניתן לשמוע את בתה של המשיבה צועקת: "היא גומרת לי את השיער" אימרה המחזקת את טענתה כי דווקא היא זו שהותקפה על ידי המבקשת במקום. ניתן לראות שהמבקשת וליליה דוחקות את המבקשת ובתה אל מחוץ למספרה, וכי האירוע כולו מלווה בצעקות רמות של כל הנוכחות - גם המשיבה ובתה.

עם זאת, צעקותיה של המשיבה אינן מהוות הטרדה מאיימת.

6. המשיבה הגיעה אל המספרה בה עובדת המבקשת על מנת למסור לה כתב בית דין. לא היתה כל מניעה שתעשה כן, מטרת הגעתה לא היתה איום או הטרדה. בהערת אגב, אציין כי לו המבקשת היתה נוטלת את המעטפה, במקום לצעוק ולסלק את המשיבה מהמקום, לא היה מתפתח כל האירוע.

7. המבקשת אישרה, בחקירתה הנגדית, כי פרט לאותו אירוע שהתרחש ביום 29.12.17 לא פנתה אליה המשיבה אלא פעם אחת, באמצעות משלוח מייל, לצורך מסירת כתב התביעה שהגישה נגדה. כלומר, לא מדובר בדפוס התנהגות מצד המשיבה. המשיבה אינה נוהגת ליצור קשר עם המבקשת באופן קבוע, או באופן המהווה הטרדה או איום.

8. הגדרת המונח "הטרדה מאיימת" בסעיף 2 לחוק הינה כדלקמן:

"הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו, או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו."

מדברי ההסבר להצעת החוק, עולה כי המושג "הטרדה מאיימת" מכון למונח בשפה האנגלית *stalking* היינו, דפוס התנהגות הכוללים הטרדה ואיומים מסוגים שונים, הפוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ושעל פי נסיון החיים המצטבר מקימים חשש לפגיעה בגופו או בחייו של המוטריד (הצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א - 2001 ה"ח 3028).

9. המונח "דפוס התנהגות" בצירוף המילה האנגלית stalking מלמדים כי כוונת המחוקק היתה להתנהגות חוזרת ונשנית, הכוללת דפוס כמעט אובססיבי של הטרדות ואיומים כלפי הזולת.

עוד עולה מדברי ההסבר, כי משמעות המילה "מאיימת" הינה צופה פני עתיד, כלומר כי הוכח חשד שהמטריד יחזור על מעשיו בעתיד.

ראו בעניין זה, החלטתו של כב' השופט מנחם קליין בה"ט 35918-10-11 (שלום ת"א) ז. נ' ר (3.11.11).

במקרה הנדון, לא הוכח כי היתה הטרדה כמשמעה בחוק, ובוודאי שאין סיבה להניח כי המשיבה תטריד את המבקשת בעתיד.

10. בשולי הדברים, אתייחס לטענת המבקשת לפיה המשיבה צילמה במקום לקוחות, ובכך פגעה בפרטיותם. מצפייה בסרטון עולה כי לא צולמו לקוחות במכון היופי, אלא המבקשת בלבד, ולילה שהצטרפה אל המבקשת בניסיון להדוף את המשיבה ובתה אל מחוץ למקום.

11. לטענת המשיבה, יש לחייב את המבקשת בהוצאות בגין הגשת הבקשה בחוסר תום לב ובהעדר נקיון כפיים, שכן העלימה מבית המשפט את העובדה שיש הכרות קודמת בין השתיים, וכי מתנהל הליך משפטי.

למרות שגרסתה העובדתית של המבקשת לא הוכחה ועל כן נדחתה, לא מצאתי מקום לחייבה בהוצאות.

חיוב בהוצאות במסגרת בקשה על פי החוק למניעת הטרדה מאיימת לא יעשה כדבר שבשגרה, כל אימת שנדחתה בקשה, אלא רק במקרה שבית המשפט שוכנע כי הבקשה קנטרנית (ראו סעיף 9 לחוק).

איני סבורה כי הבקשה הוגשה על ידי המבקשת בחוסר תום לב, או על מנת לשרת אינטרס אחר שלה. המבקשת סברה כי עצם העובדה שהמשיבה הגיעה אליה למקום העבודה, אף שביקשה ממנה בשיחת טלפון שקדמה לכך, לא לעשות כן, מקנה לה עילה להגשת הבקשה, והמשטרה אף המליצה לה לעשות כן.

בנסיבות אלה, אין לייחס למבקשת חוסר תום לב בעצם הגשת הבקשה.

12. לאור כל האמור, מצאתי כי אין מקום ליתן צו נגד המשיבה בהתאם לחוק למניעת הטרדה מאיימת, ואני מורה על ביטול הצו שניתן, במעמד צד אחד, בתאריך 1.1.18.

אין צו להוצאות.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

